

Det viser jo kun, at man ikke er villig til noget som helst, at man ikke har noget budskab ud over det uforpligtende, populistiske budskab.

Og lad mig så for mit vedkommende i den her runde slutte af med at sige: Hr. Anders Fogh Rasmussen havde travlt med at føre sig frem, da det drejede sig om at få en stor overskrift i avisen. Jeg synes, det havde klædt Venstres formand, hvis han havde været her i dag og havde deltaget i debatten.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hr. Kristian Jensen siger, at først når spørgsmålet bliver taget op, kan man vurdere, om der er en interesse for Danmark i at indgå et kompromis eller ej. Men problemet er jo lige præcis, at hvis der ikke gives et nyt mandat til regeringen, kan regeringen ikke indgå noget som helst kompromis, selv om den sidder på Berlintonmødet og vurderer, det nu er i Danmarks interesse at lave et kompromis, fordi mandatet er så snævert og firkantet, at man har sagt til regeringen: Det toldfrie salg skal afskaffes med udgangen af juni måned 1999, færdig, slut.

Det, vi så lægger op til, er jo lige præcis at give regeringen det redskab, der gør, at det er muligt at indgå et kompromis, hvis regeringen på topmødet ser, at det er i Danmarks interesse. Det stiller vi så forslag om som skrevet ud af det, der er blevet citeret fra hr. Anders Fogh Rasmussens tale. Og så siger Venstre her i Folketingssalen, at det vil man så stemme imod. Det er da underligt, det virker da højst besynderligt, og det har ingen logisk sammenhæng.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Med hr. Kristian Jensens udlægning i dag af, hvad der har været Venstres ærinde, må jeg sige, at jeg så er fuldstændig enig med økonomiministerens karakteristika af Venstre i den her sag, nemlig at Venstre bare har været ude på at score nogle billige point. For hvis det virkelig var sådan, at Venstre ønskede at give statsministeren et operationelt mandat, hvorfor skulle man så over for den til lejligheden indkaldte presse i Århus kundgøre det?

Det har man udelukkende gjort med det formål at score nogle billige stemmer. For Venstre har jo ikke taget slæbet, som vi andre har gjort siden 1991. Venstre har, lige hvor stemningen var der, tænkt: Den skal vi også være med på.

Så det har været prisværdigt at høre hr. Kristian Jensen i dag. Vi har fået dokumenteret, at Venstre er utroværdig, Venstre har kun brugt den her sag til at score nogle billige point, og når det kommer til kernens indhold, så er Venstre ikke interesseret i at medvirke. Tak til hr. Kristian Jensen, det har været overordentlig oplysende.

Kristian Jensen (V):

Vi står med et Europa, der har store problemer om alt muligt andet, og i den sammenhæng er det toldfrie salg en lille del af det.

Men Venstres holdning var tilbage i 1991, at aftalen om toldfrit salg skulle gennemføres og vi skulle have ophævet det toldfrie salg den 1. juli i år. Derfor er der en logisk sammenhæng i, at det stadig væk er vores holdning, at det er det, vi ønsker. Der har aldrig været tvivl om, at vi ønskede, at det toldfrie salg skulle afskaffes.

Men hvad der set i en større sammenhæng er i Danmarks interesse, kunne jo være muligheden for, vi kunne få ting igennem, der var af mere vital betydning for Danmark end lige netop det toldfrie salg. Og i det tilfælde har vi i god forlængelse af vores holdning rakt hånden frem og sagt: Kære venner, hvis det er sådan, at I i regeringen ønsker at have et mere fleksibelt mandat, så er vi klar til det.

Vi ønsker, at de områder, der bliver berørt af det her, bliver ramt af det, havde haft bedre mulighed for at omstille sig, at de havde gjort noget mere. Men der er så nogle muligheder i de støtteordninger, der er lavet igennem EU. Der er også nogle muligheder for selv at starte egen virksomhed. Det er ikke et spørgsmål om, at jeg vil sige, det er det eneste, der kan gøres, som hr. Frank Aaen forsøgte at udlægge det. Det er et spørgsmål om at sige, at der er flere muligheder end bare at sidde og vente på, at andre tager initiativet.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

For at forstå helt rigtigt, hvad det var, Venstre ville med meldingen på landsmødet, hvor man opstillede EU-kandidater, så var det altså ikke at give regeringen et nyt råd. Det har man heller ikke gjort efterfølgende i Europaudvalget. Det vil sige, det ikke er et nyt mandat, man vil give. Det eneste, man ville, var at sige, at hvis man nu finder på noget andet, så er Venstre også med på det. Er det sådan, det skal forstås? Så må man også spørge: Hvorfor skulle det